

РЕШЕНИЕ

№ 18111

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **1986** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.68л, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) във вр. с чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба „Изи Асет Мениджмънт“ АД, подадена чрез юриск.Д. Н., срещу Заповед №6277/11.12.2024г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, с която е забранено на „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2, предл. трето във вр. с чл. 68г, ал.4 във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), а именно – да не предоставя своевременно чрез Стандартния европейски формуляр съществена за избора на потребителя преддоговорна информация за размера на дължимото възнаграждение за предоставяне на гаранция от „Файненшъл България“ ЕООД. В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорения адм. акт поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Конкретно се сочи, че доколкото потребителят има свобода да избере формата на обезпечение, предоставящите обезпечение лица, както и дали изобщо да предостави обезпечение, т.е. доколкото получаването на кредита и евентуалното му обявяване за предсрочно изискуем не са обусловени от сключването на договора за гаранция, не е необходимо в ГПР да се включват възнагражденията за предоставяне на поръчителство по договор с гарант по смисъла на общите условия. В жалбата са развити и доводи за липсата на възможност процесната практика да въведе в заблуждение или да мотивира да вземе решение, което иначе не би взел, именно визириания от закона „среден“ потребител. Иска се оспорената заповед да бъде отменена.

В съд.з. жалбоподателят „Изи Асет Мениджмънт“ АД, чрез адв.К. и в представени от нея

писмени бележки, поддържа жалбата. Претендира направените по делото съдебни разноски.

Ответната страна – председателят на Комисията за защита на потребителите, р.пр., не се представлява в съд.з. и не ангажира становище по делото.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

С писмо № Ц-03-9159/14.09.2024 г. на председателя на КЗП е изискано от „Изи Асет Мениджмънт“ АД да представи екземпляр от договор за потребителски кредит, сключен с физическо лице след 01.01.2024 г., ведно с приложените към договора Общи условия.

„Изи Асет Мениджмънт“ АД е предоставил Договор за паричен заем №5040784/19.02.2024г., съгласно който на потребителя е предоставен на 19.02.2024г. кредит в размер на 300лв., който следва да се издължи с 4 /четири/броя месечни вноски, всяка в размер на 82,97лв.

В чл. 4 от договора е посочено: „Заемателят се задължава в срок до три дни, считано от датата на сключване на настоящия договор да предостави на Заемодателя едно от следните обезпечения:

1. Две физически лица - Поръчители, всяко от които да отговаря на следните изисквания: да представи служебна бележка от работодател за размер на трудово възнаграждение; нетния размер на трудовото му възнаграждение да е в размер над 1000 лв.; да работи по безсрочен трудов договор; да не е заемател или поръчител по друг договор за паричен заем, сключен с „Изи Асет Мениджмънт“ АД; да няма неплатени осигуровки за последните две години; да няма задължения към други банкови и финансови институции или ако има - кредитната му история в ЦКР към БНБ една година назад да е със статус не по-лош от „Редовен“; Поръчителят подписва договор за поръчителство.

2. Б. гаранция с бенефициер - Заемодателя, за сумата по чл.2, т.7, със срок на валидност - 30 дни след крайния срок за плащане на задълженията по настоящия договор.

3. Одобрено от Заемодателя Дружество - гарант, което предоставя гаранционни сделки.“.

С писмо изх. № Ц-03-9159 от 25.10.2024 г. на председателя на КЗП е изискано от жалбоподателя да представи допълнително в 3-дневен срок в РД М. при КЗП, следната информация и документи: Цялото досие към договора, включително погасителен план, преддоговорна информация във формата на Стандартен европейски формуляр (СЕФ), искане/молба за отпускане на кредита, документи, удостоверяващи изпълненото условие по чл. 4 от договора за предоставяне на обезпечение, други договори във връзка с кредита, независимо от предмета им; Документи за направените плащания по договора за кредит; Списък на одобрените от „Изи Асет Мениджмънт“ АД дружества гарант, които предоставят гаранционни сделки, съгласно чл. 4, ал. 3 от договора за кредит; Информация за общия брой сключени договори за потребителски кредит през периода от 01.01.2024 г. до 30.09.2024 г.; Информация за сключените договори през периода от 01.01.2024 г. до 30.09.2024 г., по които са предоставени обезпечения с разбивка: Брой договори за потребителски кредит, обезпечени с поръчители - две физически лица, съгласно чл. 4, ал. 1 от договора за кредит; Брой договори за потребителски кредит, обезпечени с банкова гаранция, съгласно чл. 4, ал. 2 от договора за кредит; Брой договори за потребителски кредит, обезпечени с одобрено от „Изи Асет Мениджмънт“ АД дружество гарант, което предоставя гаранционни сделки, съгласно чл. 4, ал. 3 от договора за кредит.

На 28.10.2024 г. в РД М. е получено писмо от кредитора, в което е посочил, че изисканата информация касае огромен обем от данни, налага ангажиране и организация на множество служители, поради което се нуждае от допълнително време за техническа и логистична организация.

На 04.11.2024 г. в РД М. е получено писмо от кредитора и документи във връзка с предоставения Договор за паричен заем № 5040784/19.02.2024 г., включително за направените плащания.

От погасителния план към договора се установява, че в колона № 3 - е посочен размер на вноската по кредита - 82,97 лв., в колона № 4 - каква част от погасителната вноска е за погасяването на главницата, а в колона № 5 - лихвата, до нея е налична колона, озаглавена: „Размер на възнаграждение за предоставяне на гаранция“, в която срещу всяка от 4-те броя погасителни вноски е посочена сума в размер на 38,03 лв. и същата сума съразмерно е прибавена към тях в следващата колона, озаглавена: „Обща размер на вноска“, т.е. 4 броя вноски по 121,00 лв.

В погасителния план в „Забележка“ кредиторът е посочил: „заемателят заплаща погасителните вноски по договора в размера, посочен в колонка № 3. В случай, че не предостави обезпечение под формата на две физически лица или банкова гаранция, а е избрал да предостави обезпечение под формата на гаранция от юридическо лице, което предоставя гаранционни сделки срещу възнаграждение, дължи вноски в размера, посочен в колонка № 7.

От предоставените документи се установява, че на същата дата 19.02.2024 г., на която е сключен Договор за паричен заем № 5040784/19.02.2024 г., кредитополучателят е подписал със същия номер и Договор за предоставяне на гаранция № 5040784 с „Файненшъл България“ ЕООД чрез „Изи Асет Мениджмънт“ АД. По силата на този договор „Файненшъл България“ ЕООД отговоря солидарно с потребителя пред „Изи Асет Мениджмънт“ АД за изпълнението на всички негови задължения, възникнали съгласно договора за паричен заем, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията по договора за паричен заем. Съгласно чл. 3, ал. 1 на договора за предоставяне на гаранция потребителят дължи възнаграждение на гаранта в размер на 152,12 лв., платимо разсрочено на вноски, всяка от които в размер на 38,03 лв. А съгласно чл. 3, ал. 3 „Изи Асет Мениджмънт“ АД е овластено да приема вместо гаранта изпълнение на задължението на потребителя за плащане на възнаграждението по договора.

При справка, направена в търговския регистър се установява, че едноличен собственик на капитала на гаранта „Файненшъл България“ ЕООД е само „Изи Асет Мениджмънт“ АД, като и двете дружества са регистрирани на един и същ адрес. Видно е от предоставените документи за направените плащания по договора, потребителят е направил 4 броя вноски по 121 лв. към „Изи Асет Мениджмънт“ АД.

Във връзка с изисканата информация за одобрените от „Изи Асет Мениджмънт“ АД дружества-гарант, които предоставят гаранционни сделки, съгласно чл. 4, ал. 3 от договора за кредит, в писмото си до КЗП кредиторът е посочил, че не разполага с предварително изготвен списък на предварително одобрени от негова страна дружества, предоставящи гаранционни сделки, като потребителите сами избират с кое дружество, предоставящо гаранционни сделки да работят.

В писмото си кредиторът е отказал да предостави и другата изискана му информация за брой сключени договори с разбивка за всяко едно от изисканите обезпечения, като посочва, че представлява чувствителна търговска информация, която е конфиденциална. Тази информация е изискана и с писма изх. № Ц-03-9159/08.11.2024 г. и № Ц-03- 9159/14.11.2024 г. на председателя на КЗП, но кредиторът отново е отказал да я предостави със същите мотиви.

По издадения на потребителя Стандартен европейски формуляр (СЕФ), с който му е предоставена преддоговорна информация във връзка с кредита преди сключване на договора, се установява, че в същия в част II, т.8 „Изисквани обезпечения; описание на обезпечението, което следва да предоставите по договора за кредит“ са посочени същите обезпечения, като в договора

за кредит, които заемателят се задължава да предостави в тридневен срок от сключването му, но с други изисквания към поръчителите, както следва:

„- Две физически лица - поръчители, всяко от които да отговаря на следните изисквания: да представи служебна бележка от работодател за размер на трудово възнаграждение; нетният размер на получаваното от него трудово възнаграждение да е в размер над 1500 лв.; да работи по безсрочен трудов договор; да не е заемател или поръчител по друг договор за паричен заем, сключен с „Изи Асет Мениджмънт“ АД; да няма неплатени осигуровки за последните две години; да няма задължения към други банкови и финансови институции, или, ако има - кредитната му история в ЦКР към БНБ една година назад да е със статус „период на просрочие от 0 до 30 дни“; или

Б. гаранция в размер на цялото задължение по договор за паричен заем, валидна 30 дни след крайния срок за плащане по договора; или

Одобрено от Заемодателя Дружество - гарант, което предоставя гаранционни сделки;”

В част III. Разходи по кредита, т.4 Свързани с договора разходи от СЕФ, е записано единствено: Разходи за събиране на вземането, посочени в част III., т.10. В част III., т.10 са посочени единствено разходите дължими при просрочени плащания. Никъде в екземпляра на СЕФ не е посочен размерът на разходите, във връзка с възможността за обезпечение на заема от „Одобрено от Заемодателя „Дружество - гарант, което предоставя гаранционни сделки”.

Т.е. в погасителния план към договора за кредит е включено и възнаграждение за предоставяне на гаранция в размер на общо 152,12 лв. В СЕФ, обаче, липсва информация за дължимата сума за възнаграждение за предоставяне на гаранция в размер на общо 152,12 лв., така както е изискано на потребителя с погасителния план към договора за кредит. Размерът на тази сума възлиза на 50,71 % от размера на предоставения кредит.

Изготвена е докладна записка изх.№Ц-03-9159/29.11.2024 г. на главния директор на ГД „Контрол на пазара“ към КЗП, с която са обсъдени събраните документи и е направен извод за наличието на невярна и заблуждаваща информация в договор за потребителски кредит № 5040784/19.02.2024 г.

Видно от т. 5 към Протокол № 44/10.12.2024 г. на проведено заседание на КЗП, е взето решение, че „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2, предл. трето във вр. с чл. 68г, ал.4 във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), а именно –не предоставя своевременно чрез Стандартния европейски формуляр съществена за избора на потребителя преддоговорна информация за размера на дължимото възнаграждение за предоставяне на гаранция, а я предоставя чрез погасителния план по договора. Кредиторът информира потребителя за размер на тази сума , едва след като потребителят е взел решение, подписвайки договора за приемане на предложената му оферта, без да е запознат с тази съществена информация.

С оспорената Заповед №6277/11.12.2024г. на председателя на Комисията за защита на потребителите е забранено на „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2, предл. трето във вр. с чл. 68г, ал.4 във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите, а именно – да не предоставя своевременно чрез Стандартния европейски формуляр съществена за избора на потребителя преддоговорна информация за размера на дължимото възнаграждение за предоставяне на гаранция от „Файненшъл България“ ЕООД. В мотивите си, административният орган е приел, че кредиторът не предоставя своевременно на потребителя преддоговорна задължителна информация в СЕФ за размера на възнаграждението за предоставяне на гаранция, а я предоставя едва чрез погасителния план по договора. Кредиторът информира потребителя за размера на тази сума, едва след като

потребителят вече е взел решение, подписвайки договора за приемане на предложената му оферта, без да е запознат с тази съществена информация. По този начин чрез премълчаване на важна и съществена за потребителя информация, която е трябвало да му бъде предоставена своевременно в СЕФ, кредиторът при осъществяване на дейността си използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, която има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от потребителя, което не би взел без използването ѝ.

В съдебно заседание са представени два договора – от 30.10.2024г. и от 10.02.2025г. за паричен заем, сключени с жалбоподателя като кредитор, обезпечени от по двама поръчители.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в законоустановения срок за това, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима. По съществото ѝ, като провери оспорения акт съгласно чл. 146, вр. чл. 168 АПК, съдът взе предвид следното:

Атакуваната заповед е издадена от компетентния орган по чл. 68л, ал. 1 ЗЗП - председателя на Комисията за защита на потребителите.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част.

Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила. Релевантните по случая факти са установени въз основа на представени от жалбоподателя документи; т.е. не са налице допуснати нарушения на чл. 35 и чл. 36 АПК. Не е допуснато и нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед, тъй като е дадена възможност на жалбоподателя да вземе становище по случая и да представи доказателства. В тази връзка е дадена възможност на жалбоподателя да участва в административното производство пред органа и да представя доказателства.

Заповедта е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

Чл. 68в ЗЗП забранява нелоялните търговски практики, като според чл. 68г, ал. 4 ЗЗП нелоялни са и заблуждаващите търговски практики по чл. 68е ЗЗП, ал.1 от който предвижда, че търговска практика е заблуждаваща и когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика. Съгласно чл. 68е, ал. 2 ЗЗП, заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика. Фактическият състав на нарушението изисква кумулативно наличие на три обективни елемента: 1). да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2). тази търговска практика да съдържа несвоевременно предоставя съществена информация; 3). тази търговска практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Според § 13, т. 23 ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец

към потребителя. В конкретния случай неотразяването на дължимо възнаграждение за предоставяне на гаранция по кредита в Стандартния европейски формуляр, представляват действия търговеца, насочени към потребителя, което обуславя извод за наличие на осъществена търговска практика от страна на жалбоподателя. В този смисъл е налице първият елемент от фактическия състав (търговска практика, свързана с предлагането на кредити).

На следващо място следва да се установи дали непредоставянето на информация за дължимото възнаграждение за предоставена гаранция от „Файненшъл България“ ЕООД в СЕФ представлява заблуждаваща търговска практика. Страните не спорят за факта, че този компонент („възнаграждението за предоставена гаранция от „Файненшъл България“ ЕООД) не е включен в ГПР и „Общия разход по кредита на потребителя“, посочени в СЕФ, но спорят дали е задължително отразяването на този разход.

Разпоредбата на чл. 5, ал.1 предвижда, че преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, кредиторът или кредитният посредник предоставя своевременно на потребителя съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит; акто съгласно ал.2 – тази информацията се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити съгласно приложение № 2. В Част II. Описание на основните характеристики на съответния кредит от СЕФ следва да бъдат посочени: т.6 Общата сума, която следва да се заплати (Общият размер на кредита (главницата) заедно с лихвите и разходите, които могат да възникнат във връзка с кредита). А в Част III. Разходи по кредита на СЕФ следва да бъде посочен т.2 Годишен процент на разходите (ГПР) Общите разходи за потребителя, настоящи или бъдещи, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит; и т.4.3 Свързани с договора разходи - Всеки друг разход, свързан с договора за кредит.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗПК годишният процент на разходите (ГПР) по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Посоченият в чл. 19, ал. 1 ЗПК термин „общи разходи по кредита“ е нормативно регламентиран в § 1, т. 1 ДР на ЗПК - „Общ разход по кредита за потребителя“ са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси. В чл. 3, б. „ж“ от Директива 2008/48/ЕО е регламентирано, че „общи разходи по кредита за потребителя“ означава всички разходи, включително лихва, комисиони, такси и всякакви други видове разходи, които потребителят следва да заплати във връзка с договора за кредит и които са известни на кредитора, с изключение на нотариалните разходи; разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, по-специално застрахователни премии, също се включват, ако в допълнение към това сключването на договор за услугата е задължително условие за получаване на кредита или получаването му при предлаганите условия. Транспонирането на чл. 3, б. „ж“ от Директива 2008/48/ЕО е намерило

точно отражение в § 1, т. 1 ДР на ЗПК, като няма различия в дадените определения. И в двете норми се съдържат следните хипотези в условията на алтернативност: 1. „всякакви разходи, свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати“ и 2. „разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, ако е задължително условие за получаване на кредита или получаването му при предлаганите условия“. Съгласно Решение от 13.03.2025г. на СЕС по дело С-337/23 т.6, на СЕС, член 3, букви ж) и и) от Директива 2008/48 трябва да се тълкува в смисъл, че разходите по договор за поръчителство, чието сключване е наложено на потребителя с клауза в подписания от него договор за кредит, които водят до увеличаване на общия размер на дълга, попадат в обхвата на понятието „общи разходи по кредита за потребителя“ и следователно в обхвата на понятието „годишен процент на разходите“.

При действието на чл. 138 ЗЗД поръчителят се задължава пред кредитора на друго лице да отговаря за изпълнение на неговото задължение, като договорът за поръчителство съществува само при действително задължение. По принцип поръчителството е безвъзмездна сделка, т. е. поръчителят не получава възнаграждение и само при изрично договаряне на страните може да бъде включена клауза за заплащане на такова. В случая е налице поето задължение за плащане на „възнаграждение за предоставяне на гаранция към “Файненшъл България“ЕООД, което възнаграждение кредитополучателят заплаща на гаранта по сметка на кредитора и в същото време поръчителят е предварително одобрен, при избиране на опция за обезпечаване на договора за кредит.

Въпреки, че опцията за обезпечаване на кредита от “Файненшъл България“ЕООД е предоставена на кредитополучателя, заедно с избора на другите видове обезпечения - с двама лични поръчители или банкова гаранция, съдът намира, че ако разходите във връзка с предоставената гаранция са били известни на кредитора, той е следвало да изготви отделен СЕФ за тази хипотеза, в който да включи същите. А тези разходи безспорно са известни на кредитора, доколкото договорът за предоставяне на гаранция с “Файненшъл България“ЕООД се сключва чрез „Изи Асет Мениджмънт“АД, който е и едноличен собственик на капитала му. Също така, обсъжданото възнаграждение за “Файненшъл България“ЕООД е включено в погасителния план към договор за кредит. Предвид горното съдът прави извода, че като не е включил информация, с която е разполагал, за размера на дължимото възнаграждение за предоставената от „Файненшъл България“ЕООД гаранция в СЕФ съгласно чл.5, ал.2 ЗПК, а е сторил това едва в сключения договор за кредит, жалбоподателят не е предоставил своевременно съществена за потребителя информация.

Съдът намира, че тази търговска практика има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика, т. е. налице е третият елемент от фактическият състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика. Практиката се отнася за съществена информация, която е необходима на средния потребител да направи своя информиран избор. За да се прецени съществена ли е липсващата информация за потребителите следва да се отчете вида на търговската практика и кръга на потенциалните потребители - адресати на практиката. В случая средният потребител е кредитополучателят по договор за потребителски кредит. Същият е добре информиран, разумен, внимателен и средно информиран гражданин.

Според т. 19 от Преамбюла на Директива 2008/48/ЕО, за да се даде възможност на потребителите да взимат своите решения при пълно знание за фактите, те следва да получават адекватна информация относно условията и стойността на кредита и относно техните задължения, преди да бъде сключен договорът за кредит, която те могат да вземат със себе си и да

обмислят. С оглед осигуряване на възможно най-пълна прозрачност и сравнимост на предложенията за сключване на договор, в СЕФ следва да е посочена съществената информация, включително свързаните с договора разходи, каквито съдът приема по изложените по-горе съображения, че са и тези за възнаграждението на „Файненшъл България“ ЕООД. Параметрите по кредита, сред които в случая са и разходите за гаранция, са водещ фактор при вземането на решение за сключване на договора за кредит. В този смисъл е от изключително важно значение правилното им отразяване в СЕФ и неспазването на това правило винаги въвежда средния потребител (кредитополучател) в заблуда за размера на дължите разходи по кредита и това се отразява на решението да сключи такъв договор за кредит.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната заповед, поради което на чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба „Изи Асет Мениджмънт“ АД срещу Заповед №6277/11.12.2024г. на председателя на Комисията за защита на потребителите

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: